

РЕШЕНИЕ

№ 39939

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **7364** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 189, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.
Производството е образувано по жалба на Б. Е. Х., [ЕГН], адр. [населено място] 1202,[жк],
[жилищен адрес] срещу мотивирана резолюция рег.№А-7552/05.06.2026г. на директора на
дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ - МВР, с която му е отказано разрешаване
на платен годишен отпуск в размер на 15 работни дни, от които 1 работен ден за 2021 г. и 14
работни дни за 2022г., поискан със заявление рег.№0-712/21.07.2025г.Моли отмяна на заповедта и
присъждане на деловодни разноски.

Жалбоподателят редовно призован,не се явява,представява се от адв.Ж. с пълномощно по
делото,които поддържа жалбата.Депозира писмени бележки и претендира разноски.

Ответникът ВПД Директора на ДИРЕКЦИЯ „МЕЖДУНАРОДНО ОПЕРАТИВНО
СЪТРУДНИЧЕСТВО“ – МВР не се явява,представява се от юрк.Г. оспорва жалбата и моли да
бъде отхвърлена.Претендира присъждането на разноски,депозира писмени бележки .

По фактите:

Със заявление рег. №0-712/21.07.2025г. Б. Е. Х. е изразил желание да ползва платен годишен
отпуск в размер на 15 (петнадесет) работни дни, както следва: за 2021 г. - 1 ден, за 2022 г. - 14 дни,
считано от 04.08.2025 г. до 22.08.2025г.П. със заявление рег. №0-712/21.07.2025г. отпуск не е бил
включен в графика с рег. №А-17400/17.12.2024г. за ползване на платен годишен отпуск от
служителите на отдел „И. и мисии на международни организации“ за 2025г.,в структурата на

който попада заеманата от Б. Е. Х., към датата на подаване на заявлението, длъжност. Административният орган /АО/ е приел, че същият следва да се разрешава/платеният отпуск/ по реда на т.3.2 от Заповед №8121з-315/23.03.2021г., като след преценка на основанията за разрешаване ползването на платен годишен отпуск извън графика, отпускът му е отказан от ВПД директора на Д"МОС"-МВР с резолюция рег. №А-7552/05.06.2026г. на директора на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР.

По правото:

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок от жалбоподателя, който има правен интерес и е насочена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество. Същата е постановена на 05.06.2026г., като е посочено, че може да се обжалва в 14 дневен срок, а жалбата е депозирана в АССГ на 10.06.2026г.

По правото:

Оспорената резолюция №А-7552/05.06.2026 г. по заявление с рег.№ 0-712/21.07.2025г. е издадена от компетентен орган - ВПД директора на ДМОС, като не е нищожна и същата е в изпълнение на решение №39132/24.11.2025г. по адм. дело №8601/2025г. на Административен съд София - град, първо отделение, 11 състав, на основание чл. 173, ал.5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 46, ал. 1 т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), чл. 189, ал. 1, т. 1 и ал. 7 ЗМВР, т. 4. б. „в“ и т.4 1 от заповед на министъра на вътрешните работи (МЗ) № 8121з-315/23.03.2021г. относно реда за ползване на отпуските по чл. 189 и чл. 190 от ЗМВР от държавните служители МВР и чл.37, ал.1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ № 8121з-678/13.04.2023 г.

При издаване на оспорения индивидуален административен акт са спазени изискванията за форма и съдържание, изложени са подробни мотиви, съобразно чл. 59 от АПК. Мотивираната резолюция е връчена на Б. Е. Х., чрез системата за сигурно електронно връчване, посочени са предвидените в АПК ред и срокове за оспорване по административен и съдебен ред.

Оспореният административен акт съдържа подробни правни и фактически основания, обуславящи издаването му. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на обжалвания административен акт.

Характерът на редовния платен годишен отпуск по смисъла на чл. 189, ал. 1, т. 1 ЗМВР представлява субективно право, което се упражнява при наличието на предвидените в закона предпоставки, зависещи от вида отпуск. Съгласно чл. 189, ал. 7 от ЗМВР редът за ползване на отпуск по ал. 1 от служителите на МВР се определя със заповед на министъра на вътрешните работи. Съгласно т. 1 от Заповед № 8121з-315/23.03.2021г. относно реда за ползване на отпуските по чл. 189 и чл. 190 от ЗМВР от държавните служители в МВР, издадена на основание чл. 189, ал. 7 от ЗМВР, платеният годишен отпуск по чл. 189, ал. 1 от ЗМВР се ползва по съответния ред и по график по образец-приложение № 1. Съгласно т.3.2 от Заповед №8121з-315/23.03.2021г.,/л.59/ отпускът може да се ползва и извън графика по искане на служителя, но само при уважителни

причини и това не нарушава нормалното функциониране на структурата /звеното./л.60/

При преценка на основанията за разрешаване или отказ на искането за ползване на платен годишен отпуск в размер на 15 (петнадесет) работни дни по заявление рег. № О- 712/21.07.2025г. АО е отчел факта, че след завръщането на служителя от дългосрочно командироване в [населено място], Република Полша считано от 16.01.2022 г. до 15.01.2025 г. на същия по заявление с рег. № О-70/23.01.2025 г. е разрешено ползването на отпуск в размер на 31 работни дни, за периода от 23.01.2025 г. до 07.03.2025г. По този начин АО е приел,че гарантирано както правото на служителя да ползва платен годишен отпуск, така и се осигурява възможност за изпълнение на чл. 37, ал. 1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ № 8121 з-678/13.04.2023 г., а именно „в двумесечен срок от приключване на участието в мисията завърналите се служители се преназначават на подходяща вакантна длъжност в структурата, от която е кандидатствал съответния служител, а при липса на подходяща длъжност в друга структура на МВР.“АО взел предвид също и обстоятелството, че заеманата от главен инспектор Б. Х. длъжност - „началник на сектор“ в „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации“ при ДМОС - МВР, е част от допълнителния щат на ДМОС, чието целево предназначение, на основание чл. 32, ал. 2 от цитираните по-горе Правила, утвърдени с МЗ № 8121з-678/13.04.2023г.е да обезпечи преназначаването по щат в ДМОС на одобрени служители за участие в мисии извън територията на Република България, чиито правоотношения се уреждат със ЗМВР.АО е приел,че посочената щатна длъжност е от значение за изпълнение на ангажиментите на Република България за принос в обезпечаване на персонала на международни мисии, предвид което е необходимо своевременно изпълнение на разпоредбата на чл.37, ал.1 от Правилата, с оглед осигуряване на вакантни позиции, на които избраните кандидати да бъдат преназначени преди командироване в съответната мисия.

Съдът приема ,че са спазени разпоредбите на чл. 189, ал. 7 от ЗМВР и Заповед № 8121з-315/23.03.2021 г. /л.59-63/ В конкретния случай,безспорно няма данни отпуска на жалбоподателят да е заявен в рамките на утвърден график, поради което разрешаването му е по реда на т.3.2 от Заповедта, според който отпускът може да се откаже мотивирано. В тази хипотеза административният орган действа при оперативна самостоятелност като прецени дали отпуската няма да наруши нормалното функциониране на структурата.В тази насока АО е изложил мотиви и липсват пороци на административният акт такива каквито са изложени в жалбата.

Също следва да се отбележи ,че при преценка за наличието на законовите предпоставки за разрешаване на платен годишен отпуск е бил отчетен факта, че по силата на заповед № 8121к-10586/11.09.2025 г. за прекратяване на служебното правоотношение е издадена и заповед №484/02.10.2025г./л.76/на директора на дирекция „МОС“,като правото на платен годишен отпуск се е трансформирало в право на парично обезщетение по чл. 234, ал.8 от ЗМВР, като също е погасено с изплащането му изцяло на 20.10.2025г. за което ДМОС е била уведомена с писмо вх. № А-54664/14.11.2025г. от дирекция „Планиране и управление на бюджета“ - МВР./л.78/

Водим от горното съдът приема,че оспорената резолюция е издадена от компетентен орган,при условията на оперативна самостоятелност и е мотивирана.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата следва

да отхвърли.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 102,26 евро юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на гореизложеното, АССГ- 34 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Е. Х., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място] 1202,[жк], [жилищен адрес] срещу мотивирана резолюция рег.№А-7552/05.06.2026г. на директора на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ - МВР .

ОСЪЖДА жалбоподателя Б. Е. Х., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място] 1202,[жк], [жилищен адрес] да заплати на МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 102,26 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок.

съдия: